

Genoeg over mij

Bart van Welzenis

Gedichten

2017

***B*eeecake Publishing**

Inhoudsopgave

Bijfiguren	7
Tango	9
Omgekeerde waanzin	10
De paden niet genomen	11
<i>(Naar: Robert Frost - 'The road not taken')</i>	
Je mag best eens lachen, hoor	12
De associatie met twee	13
Hoofd op schouder	14
Zij vergeven alles	15
Communicatiestoring	16
De herinnering	18
Dat de stilte huilt	19
<i>(Naar: Joaquim Teixeira de Pascoaes - 'Da Noite')</i>	
Ik schreeuw	21
Omzoming der melancholie	22
<i>(Naar: Vergílio Ferreira - 'Fímbra de melancolia')</i>	
Vergeten	23
De liefde en leegte	24
Overleven	26
Leidsche dwalingen in het nachtelijke	27
Bussum-Zuid	28
Castelo de Queijo	29
Nergens	30
De foto bewijst de liefde	31

Leegtes ergens in de Alentejo	32
De vondeling	33
<i>(Naar: J.J. Slauerhoff - 'O Enjeitado')</i>	
Oud vannacht	35
Claudia	36
Zonsondergang	37
Of dit liefde is	38
<i>(Naar: Camilo Pessanha - 'Não sei se isto é amor')</i>	
Tand des tijds	40
Dagdroom	41
<i>(Naar: Fernando Pessoa - 'Entre o sono e sonho')</i>	

Bijfiguren

Elk verhaal kent zijn bijfiguren
zo'n figuur waar je meer over weten wil
zo'n figuur, hoofdpersonage in zijn eigen verhaal
maar van marginale betekenis in deze vertelling

Zo'n figuur wiens leven buiten bestaande verhaallijnen
afspeelt

Niet dat de bijfiguren in de coulisses staan
we lopen best vaak langs de eigenlijke hoofdfiguur
zo'n figuur die zelf niet door heeft dat het grote publiek
hem kent
zo'n figuur waarvan het publiek wel wist welke rol zij
spelen moest

Nu noem ik ons geen bijfiguren
ons verhaal wordt heus wel eens opgeschreven
de zinnen regisseren wij zelf in verhaallijnen die door de
vertelling heen lopen
jij en ik zijn elkaar op die manier al vaak gepasseerd

Een enkele keer komen die verhaallijnen samen
maar meestal vertellen wij ze aan anderen los van elkaar
toch zijn er momenten dat we elkaars bijfiguren zijn

en jij even verwordt tot mijn tegenspeelster

Dit verhaal vertelt over hoofdpersonages
van die personages met complexe
karakteromschrijvingen
van die personages waarmee jij je identificeert
maar je je toch net niet helemaal in kan vinden

Van die personages die in de spotlights staan

Van die personages die zelf hun scripts geschreven
hebben
van die personages met elk hun eigen bijfiguren en
passanten
de scripts zijn veelbelovend en rijk aan productiekansen
die twee gefortuneerde levens helder laten zien

Nu zie ik ons daar staan, op het podium, buigend naar
publiek
we zijn gezien. De bijfiguren hebben hun revanche
gekregen
het voornemen was het lijden als bijfiguren te vergelden
en andere hoofdpersonages confronteren met hun verlies

Dat deze twee verhaallijnen samensmelten
elke keer weer tot een verrassend nieuw verhaal
dat zagen de schrijvers al van verre aankomen:
zo schrijven ze het steeds weer uit in filmtaal

Tango

Als wij spreken dan dansen wij de tango
Het hofmaken begint met oogcontact
Gepassioneerd openen wij de monden
Met vuur spreken wij op elkaar in

Met verve bepaal ik als heer dan het tempo
Met woorden doe ik aan mentale verleiding
Een pas, twee danspassen. Sensuele uitingen:
Stopwoorden, vleiwoorden,
Weerwoorden, troostwoorden,
Krachtwoorden, ja-woorden,
Vraagwoorden, slotwoorden

De woorden die de lippen laten zweven
Ze vloeien zonder de waarheid te vermijden
Toch kijk je met regelmaat weg van wat ik zeg:
Als wij spreken, dan dansen wij de tango, maar
Kan het alsjeblieft een keertje minder intens?

Omgekeerde waanzin

Ik lach hard om mijn falen
ik huil om succesverhalen
(Die van anderen, meestal)

Ik schreeuw mijn angsten uit
zoals ik mijn verlangens fluit
(Onhoorbaar zacht)

Op al die dagen wanneer ik mij niet hoor
Gelukkig luister jij altijd als ik 'ik' weer smoor
(In geluiden zonder klanken)

Zonder jou zie ik alles verkeerd om
jij draait mijn leven telkens andersom
(Lief van je, dank daarvoor)

De paden niet genomen

Bij het kruispunt had ik twee paden in kunnen slaan
het spijt me dat ik ze niet allebei kon nemen
ik heb lang staan twijfelen of het echt niet kon
een poos heb ik naar het geplaveide pad staan staren
dat uiteindelijk om vage redenen af moest vallen

De woeste wildernis op het pad dat ik koos
had ik niet voorzien, maar ik had het kunnen weten
het heeft weinig verschil met andere paden
die ik voor dit pad ook bewandeld had
zij waren eveneens oneffen en met losse stenen

Veel te vaak ben ik gestruikeld
blijven hangen achter boomstronken
ik heb steeds teruggekeken en gedacht:
zal ik teruggaan en het andere pad nemen?
maar ik weet niet hoe ver terug dat is...

Ik zucht alweer; waarom doe ik toch zo moeilijk?
door de tijd heen koos eenieder zijn paden
bij het kruispunten met meerdere splitsingen
en toch nam ik dat pad dat het minst bewandeld was –
juist dat maakte wederom dat alle twijfel was verdwenen

Naar: Robert Frost - 'The road not taken'

Je mag best eens lachen, hoor

Als het journaal dan weer gaat over:
een tasjesdief, een straatrover,
vechtpartij, moderne slavernij,
zelfmoorden, huurmoorden,
minachting, afslachting, verkrachting,
zelfbedrog, een burgeroorlog,
intolerantie, recalcitrantie,
haat, onraad, kwaad, soldaat,
gesloten grenzen, prikkeldraad,
kapotte huizen, bommen die ruizen,
hartzeer, een kind met geweer,
om niets geweld, oneerlijk bloedgeld,
vluchtelingen in nood, de dood,
ja,

Dan klinken haar woorden weer door:
“Je mag best eens lachen, hoor!”
Omdat ik dat dikwijls op foto's vergeet.

De associatie met twee

Je twee oude buurtjes, genietend in de zon
je favoriete voetbalclub die met 2-0 won
je eerste cijfer ooit voor biologie

maar het belangrijkste nog jouw twee ogen
die ik bij het ontwaken het allerliefste zie